

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1949

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 257

ΝΟΜΟΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1138.

Περὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν: 1) Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα ΕΗ') 1949 ψηφίσματος «περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς μέχρι 1ης Νοεμβρίου 1949 καὶ ἐξουσιοδότησεως πρὸς ἔκδοσιν ψηφισμάτων, Ν. Δ) των κλπ. καὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος» καὶ 2) τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1949 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν δι' ἧς προτείνεται ἡ ἔκδοσις Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν», ὡς ἀναγομένου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος Ἀμερικανικῆς Βοηθείας, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ὑπὸ τὸν ὄρον «ἐχθρικαὶ περιουσίαι» νοοῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου:

α') Ἀπασαὶ αἱ γερμανικαὶ καὶ βουλγαρικαὶ περιουσίαι δι' ἃς παρεχωρήθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὸ δικαίωμα τῆς κατεσχέσεως, παρακρατήσεως, ἐγκαταρίσεως ἢ διαθέσεως δυνάμει: αα') τῆς ὑπὸ 14 Ἰανουαρίου 1946 Συμφωνίας τῶν Παρισίων ἀφορώσης τὰς ληφθησομένας παρὰ τῆς Γερμανίας ἐπανορθώσεις κλπ. καὶ ββ') τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας Συνθήκης Εἰρήνης κυρωθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 441 τῆς 24.10.1947 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

β') Αἱ κληρονομίαι ἢ κληροδοσίαι πάσης φύσεως αἱ περιελθούσαι εἰς τέως ἐχθροὺς κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος Νόμου, ἐφ' ὅσον συμπεριλαμβάνονται εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν, περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον α' τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Ὑπὸ τὸν ὄρον «κρίσιμος χρόνος» νοεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς ὥς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, διεθνῶν πράξεων.

Ἄρθρον 2.

1. Ὑπὸ τὸν ὄρον «τέως ἐχθρικὰ κράτη» νοοῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἡ Γερμανία καὶ ἡ Βουλγαρία.

2. Ὑπὸ τὸν ὄρον «τέως ἐχθροὶ» διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου νοοῦνται:

α) Τὸ Γερμανικὸν καὶ Βουλγαρικὸν Κράτος καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τῶν Κρατῶν τούτων.

β) Τὰ φυσικὰ πρόσωπα τὰ κεκτημένα κατὰ τὸν κρίσιμον

χρόνον τὴν ἰθαγένειαν τινὸς τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τέως ἐχθρικῶν Κρατῶν, ἔστω καὶ ἂν ἔχωσι παρὰλλήλως καὶ ἑτέραν οἰονδήποτε ἰθαγένειαν ἐπιφυλασμένης μόνον, ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Ἡ ὑπὸ φυσικοῦ προσώπου χρήσις διαβατηρίου ἢ πιστοποιητικοῦ ἢ ἐγγράφων βεβαιωτικῶν ἰθαγενείας τινὸς τῶν τέως ἐχθρικῶν Κρατῶν ἢ ἐγγράφων, ἐξ ὧν πιθανολογεῖται ἡ τοιαύτη ἰθαγένεια ἢ ἡ ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν ἐγγραφή ἢ παρακολούθησις καθ' οἰονδήποτε χρόνον φυσικοῦ προσώπου ὑπὸ τὴν ἰθαγένειαν τινὸς τῶν ἀνωτέρω Κρατῶν, ἀποτελοῦσι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου τεκμήριον περὶ τῆς τοιαύτης ἰθαγενείας τοῦ προσώπου τούτου ἐπιτροπομένης ἀνταποδείξεως. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐφαρμόζονται εἰδικώτερον καὶ ὡς πρὸς τὰ φυσικὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια εἶχον τὴν ἰθαγένειαν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους καθ' οἰονδήποτε χρονικὸν σημεῖον ἀπὸ τῆς ἐισόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν κατὰ τῆς Γερμανίας πόλεμον μέχρι τοῦ κρισίμου χρόνου.

γ) Τὰ Νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ αἱ Ἐνώσεις προσώπων ἢ περιουσίας, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἢ εἶχον μέχρι τοῦ κρισίμου χρόνου τὴν ἔδραν τῆς διοικήσεώς των ἐν τινὶ τῶν τέως ἐχθρικῶν Κρατῶν ἢ δὲν ἔχουσι μὲν οὐδ' εἶχον μέχρι τοῦ κρισίμου χρόνου τὴν ἔδραν τῆς διοικήσεώς των ἐν τινὶ τῶν Κρατῶν τούτων τελοῦσιν ὅμως ἢ ἐτέλεσαν καθ' οἰονδήποτε χρόνον σημεῖον ἀπὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1940 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ νομικὴν ἢ οικονομικὴν ἐπάρρσιν ἐχθρῶν, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος.

3. Φυσικὰ πρόσωπα κεκτημένα κατὰ τὸν ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὁριζόμενον χρόνον τὴν ἰθαγένειαν τινὸς τῶν «τέως ἐχθρικῶν Κρατῶν» ἐφ' ὅσον εἶχον κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον παρὰλλήλως καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ἔχουσι δὲ ταύτην καὶ κατὰ τὴν ἐν ἑξῆς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐπιπροσθέτως: α') ἐτύγχανον νομίμως ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ μητρώον ἢ δημοτολόγιον Δήμου ἢ Κοινότητος τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1944, β') δὲν ἐπεδείξαντο προτίμησιν πρὸς τὴν ἰθαγένειαν τοῦ ἐχθρικοῦ Κράτους, καὶ γ') κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον δὲν ἐπεδείξαντο ἀντεθνικὴν διαγωγὴν, ἢ δὲν συνειργάσθησαν καθ' οἰονδήποτε τρόπον καὶ ὑφ' οἰονδήποτε ιδιότητα μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἢ δὲν παρέσχον οἰονδήποτε ὑπηρεσίαν πρὸς αὐτοὺς ἢ ὠπλοδότησαν δὲν ἐβοήθησαν ἢ δὲν διηκόλυνον τὸ ἔργον ἢ τοὺς σκοποὺς αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν ἑτέρᾳ Χώρᾳ, δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς συνεπείᾳ τῆς ἐχθρικής αὐτῶν ἰθαγενείας ιδιότητος των ὡς τέως ἐχθρῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ

παρόντος άρθρου δι' αποφάσεως του κατά το άρθρον 5 του παρόντος Νόμου Δικαστηρίου και κατά την διά του παρόντος Νόμου οριζομένην διαδικασίαν.

Ελληνίδες την εθνικότητα αποκτήσασαι διά γάμου την ιθαγένειαν τινός των κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου τέως έχθρικών Κρατών, δύνανται κατά την εν τη παρούση παραγράφω οριζομένην διαδικασίαν να απαλλαγῶσι τῆς συνεπείας τῆς ιθαγενείας των ταύτης ιδιότητος των ως τέως έχθρῶν, κατά την έννοιαν του παρόντος, ἐφ' ὅσον εἶχον πρὸ τοῦ γάμου τὴν ἑλληνικὴν ιθαγένειαν καὶ ἐπιπροσθέτως συντρέχουσιν ὡς πρὸς ταύτας αἱ προϋποθέσεις τῆς περιπτώσεως γ' τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου.

4. Επιτρέπεται ὅπως δι' ὁμῶν, ὡς ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἀποφάσεων ἀπαλλάσσονται τῆς ιδιότητος των ὡς τέως έχθρῶν ὑπὸ τὴν έννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου ὠρισμένα φυσικὰ πρόσωπα κεκτημένα κατὰ τὸν ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος άρθρου ὀριζόμενον χρόνον τὴν ιθαγένειαν τινός των «τέως έχθρικών Κρατῶν» ἐφ' ὅσον εἶχον κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον παρὰλλήλως καὶ τὴν ιθαγένειαν τινός των συμμάχων Κρατῶν ἔχουσι δὲ ταύτην καὶ κατὰ τὴν έννοιαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐπιπροσθέτως : α') ἐτύγχανον νομίμως ἐγγεγραμμένα ὡς ὑπήκοοι τοῦ Συμμάχου Κράτους ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1944, β') δὲν ἐπέδειξαντο προτίμησιν πρὸς τὴν ιθαγένειαν τοῦ έχθρικοῦ Κράτους καὶ γ') κατὰ τὴν πολυετήν περίοδον δὲν ἐπέδειξαντο ἀνθελληνικὴν ἢ ἀντισυμμαχικὴν διαγωγὴν ἢ δὲν συνειργάσθησαν καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ ὅφ' οἶανδήποτε ιδιότητα μετὰ των έχθρῶν ἢ δὲν παρέσχον οἰανδήποτε ὑπηρεσίαν εἰς αὐτοὺς ἢ ὅπωςδήποτε δὲν ἐβοήθησαν ἢ δὲν διηκόλυνον τὸ ἔργον ἢ τοὺς σκοποὺς αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι. ἢ ἐν ἑτέρῳ Χώρῳ.

5. Ἡ έχθρική ιδιότης των ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος άρθρου ἀναφερομένων προσώπων θεωρεῖται ὑπάρχουσα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν των διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις μετὰ τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944 προκειμένου περὶ φυσικῶν προσώπων, ἢ μετὰ τὴν 28 Ἀπριλίου 1940 προκειμένου περὶ νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ ἐνώσεων προσώπων ἢ περιουσίας μετεβλήθησαν διὰ πράξεων οἰωνδήποτε, αἱ προϋποθέσεις ἐπὶ τῇ βάσει των ὁποίων θὰ ἐχαρακτηρίζοντο, ἂν δὲν ἐπῆρχετο ἡ μεταβολή, ὡς ἔχοντα τὴν ιδιότητα ταύτην.

Ἄρθρον 3.

1. Ὡς περιουσίαι κατὰ τὴν έννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου θεωροῦνται τὰ κάτωθι περιουσιακὰ στοιχεῖα :

α') Ἀκίνητα καὶ κινητὰ κείμενα ἐν Ἑλλάδι.
β') Χρήματα καὶ ἄλλα μέσα πληρωμῆς εὐρισκόμενα ἐν Ἑλλάδι.

γ') Κινητὰ ἀξία (μετοχαί, ὁμολογίαι, ἰδρυτικοὶ τίτλοι κλπ.) παντὸς εἶδους εὐρισκόμενα ἐν Ἑλλάδι.

δ') Αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐρισκόμεναι ὁμολογίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ ἐπιχειρήσεων καὶ ὁργανισμῶν ἐχόντων τὴν ἔδραν τῆς διοικήσεως αὐτῶν ἢ τὸ κέντρον τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι.

ε') Συμμετοχὴ εἰς ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἔχουσιν ἐν Ἑλλάδι τὴν ἔδραν διοικήσεως ἢ τὸ κέντρον τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν, ἀδιαφύκως ἂν ἡ συμμετοχὴ αὕτη εἶναι ἐνσωματωμένη εἰς ἀξιόγραφα ἢ ὄχι, καὶ ἂν τὰ ἀξιόγραφα, εἰς ἃ ἐνσωματωταί, εὐρίσκωνται ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν.

στ') Ἀπαιτήσεις κατὰ ὀφειλέτου κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἐν Ἑλλάδι ὡς καὶ ἀπαιτήσεις προκύψασαι ἐκ συναλλαγῶν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ὀφειλέτου ἀδιαφύκως τοῦ τόπου, ἐν ᾧ εὐρίσκεται ὁ παραστατικός τῆς ἀπαιτήσεως τίτλος, ὡσαύτως καὶ ἀπαιτήσεις κατὰ ὀφειλέτου κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐφ' ὅσον ὁ παραστατικός τῆς ἀπαιτήσεως τίτλος εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι.

ζ') Δικαιώματα βιομηχανικῆς καὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας ἀπολαύοντα προστασίας ἐν Ἑλλάδι.

η') Πᾶν ἄλλο περιουσιακὸν στοιχεῖον μὴ εἰδικῶς ἐν τῷ παρόντι ἀναφερόμενον, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνήκει εἰς τι των ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων προσώπων.

0') Δικαιώματα ἐπὶ των ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α—η περιουσιακῶν στοιχείων.

ι') Δικαιώματα ἐκ συμβάσεων, οἷονεὶ συμβάσεων καὶ ἐκ πάσης ἐν γένει αἰτίας ἀφορώσης τὰ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α—η περιουσιακὰ στοιχεῖα.

ια') Δικαιώματα ἐκ σχέσεων ἐντολῆς, παραγγελίας καὶ ἀντιπροσωπείας.

ιβ') Δικαιώματα ἐκ κληρονομίας ἢ ἐκ κληροδοσίας ἐπὶ των ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α—ια περιουσιακῶν στοιχείων.

2. Διατάξεις διαθηκῶν ἢ κωδικέλλων των ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων φυσικῶν προσώπων, δι' ὧν διατίθενται ὑπὸ των προσώπων τούτων μετὰ θάνατον περιουσιακὰ στοιχεῖα, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον εἶναι ἄκυροι, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπαγωγὴ των κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν ἐλαβε χώραν μετὰ τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944 καὶ μέχρι τοῦ κρίσιμου χρόνου ἔστω καὶ ὑπὲρ τετιμημένων ἡμεδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτέλεσις των διατάξεων τούτων θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μὴ ἐπαγωγὴν των περιουσιακῶν στοιχείων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀν. Νόμου 2636)1940 ἢ τοῦ παρόντος Νόμου. Τὰ, περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος, περιουσιακὰ στοιχεῖα θεωροῦνται περιελθόντα εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους τοῦ θανόντος. Ἡ ἀκύρωσις ἀπαγγέλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου δικαστηρίου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος Νόμου. Κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις αἱ διαθήκαι ἢ κωδικέλλοι εἶναι ἰσχυραί, ἐκτὸς ἂν ὑφίσταται ἕτερος κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις λόγος ἀκυρότητος.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν.

α) Προκειμένου περὶ περιουσιακῶν στοιχείων ἀνηκόντων εἰς τέως έχθρους καὶ περιελθόντων ἢ περιερχομένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει οἰουδήποτε τίτλου ἄλλον, πλὴν των ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων καὶ β) προκειμένου περὶ περιουσιακῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἀπεκλήθησαν ὑπὸ τέως έχθρῶν, μετὰ τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944 κατόπιν ἐξαιρέσεως γενομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 17 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2636)1940 Ἀναγκ. Νόμου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δικαιούμενον νὰ κατάσχω, παρακρατήσῃ καὶ ἐν γένει ἀποκτήσῃ, νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἢ νὰ διαθέσῃ τὰ, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Νόμου, περιουσιακὰ στοιχεῖα προβαίνει εἰς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἄσκησιν των δικαιωμάτων του κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὀριζομένην διαδικασίαν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν των κατὰ τὰ ἄρθρα 6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου αἰτήσεων καὶ ἐνστάσεων εἶναι τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν Ἐφετῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀντικληρωτοῦ του.

2. Ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον διαδικασίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας περὶ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμαῖς δίκαι αἱ ἔχονται ἀντικείμενον. δι' ὃ καθίσταται ἀρμόδιον τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρ. Δικαστήριον, μεταβιβάζονται πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο. Αἱ σχηματισθεῖσαι δικογραφαὶ διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ, παρ' ᾧ ἐκκρεμεῖ ἡ δίκη, δικαστηρίου, πρὸς τὸν Γραμματεῖν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαστηρίου αἰτήσεσι οἰουδήποτε των ἀντιδίκων ἢ τοῦ Δημοσίου, πρὸς ὃ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀνακοινούται ὑπὸ τοῦ Γραμμα-

τέως του κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαστηρίου ἢ πρὸς αὐτὸ γενομένη μεταβίβασις. Τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαστήριον συνεχίζει τὴν δίκην κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἀφοῦ ὑποβλήθῃ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος σχετικῇ αἰτήσιν.

Ἄρθρον 6.

1. Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένου ὁργάνου ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀπευθύνεται αἰτήσεις πρὸς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου Δικαστήριον, δι' ἧς ζητεῖται ὅπως ἀναγνωρισθῶσι τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

2. Ἐκάστη αἴτησις ἀφορᾷ εἴτε εἰς μεμονωμένα περιουσιακά στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, εἴτε εἰς ὁμάδα περιουσιακῶν στοιχείων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν τέως ἐχθρὸν δὲν δύναται δὲ νὰ ἀφορᾷ εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς τέως ἐχθρούς, ἐξαίρεσις τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς τὸ πρῶγμα ἢ τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ἀπαίτησις ἀνήκουσιν ἀπὸ κοινοῦ ἢ ὁμοιόρρυθμῶς ἢ ἀλληλεγγύως ἢ εἰς ἀλόκληρον εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς τέως ἐχθρούς.

3. Ἡ αἴτησις δέον ὅπως περιέχῃ τὸ ὄνομα ἢ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ τέως ἐχθροῦ καὶ περιγραφὴν τοῦ περιουσιακοῦ στοιχείου, ἐφ' οὗ διεκδικεῖ τὰ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον δικαιώματά του τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

4. Ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται εἰς δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἡμερησίων ἐκδιδομένων ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδων περιλήψεις περὶ τῆς γενομένης καταθέσεως τῆς αἰτήσεως περιέχουσα ἀπαραιτήτως τὸ ὄνομα ἢ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ τέως ἐχθροῦ, τὸ δικαίωμα ἢ τὴν ἀπαίτησιν, ἣν διεκδικεῖ τὸ Δημόσιον, τὸ τυχὸν ὠρισμένον φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, καθ' οὗ στρέφεται τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ἀπαίτησις καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς αἰτήσεως. Προκειμένου περὶ πραγμάτων κειμένων ἢ ὀφειλετῶν διαμενόντων ἢ ἐνοχῶν ἐκτελεστῶν εἰς ἄλλην περιφέρειαν τοῦ Κράτους, πλὴν τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ὁμοίᾳ περιλήψει δημοσιεύεται ἐντὸς τριᾶκοντα τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως καὶ εἰς ἐφημερίδα ἡμερησίως ἢ ἐβδομαδιαίως ἐκδιδομένην ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς ἐκδιδομένην ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Νομοῦ ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ τοιαύτης εἰς ἐκδιδομένην ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, εἰς ἣν ὑπάγεται ἢ, περὶ ἧς τὸ παρὸν ἐδάφιον, περιφέρειαι.

5. Ἡ περὶ ἧς ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δημοσιεύσις ἐπέχει θέσιν γνωστοποιήσεως πρὸς πάντα τρίτον ἐκ τῶν ἐν ἁρθροῖς 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων μὴ οὐσης ὑποχρεωτικῆς τῆς ἐπιδόσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

6. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων, ὡς πρὸς τὰ ὅποια ἔχει γίνεαι νομίμως μεταγραφή, σημειῶται ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ βιβλίου μεταγραφῶν, αἰτήσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένου ὁργάνου, περιλήψεις περὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ γενομένης καταθέσεως αἰτήσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Τρίτοι μὴ ἐχθροὶ διεκδικούντες ἴδια, οἷα σδήποτε φύσεως, δικαιώματα ἐπὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, περὶ ὧν αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ παρόντος Νόμου αἰτήσεις, δικαιούνται, ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον ἐνστάσεις κατὰ τῶν αἰτήσεων τούτων ἐντὸς τετραμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ Δημοσίου καὶ μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως. Αἱ ἐνστάσεις ὑποβάλλονται δι' αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου Δικαστήριον καὶ γνωστοποιουμένης τῷ Ἑλληνικῷ Δημοσίῳ ἐντὸς πέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς των. Ἐν τῇ αἰτήσιν δέον, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου

νὰ γίνηται εἰδικὴ μνεία τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ἐνστάσεως μέσων καὶ νὰ ἐπισυνάπτονται αὐτῇ τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ, καθ' οὗ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου αἰτήσεις τοῦ Δημοσίου ἀμφισβητεῖ τὰ κατ' αὐτοῦ προβαλλόμενα δικαιώματα ἢ ἀπαιτήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

3. Ἐπίσης αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 8.

Τρίτοι μὴ ἐχθροὶ προβάλλοντες εἰσδημίαν ἀξίωσιν κατὰ τοῦ κυρίου τῆς περιουσίας, δι' ἣν κατετέθη ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ παρόντος Νόμου αἰτήσεις, δικαιούνται, ὅπως ὑποβάλωσιν αἰτήσιν πρὸς τὸ Δικαστήριον, δι' ἧς νὰ ἐξακτώνται τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀξιώσεώς των. Ἡ αἴτησις, δέον, νὰ ὑποβάλληται ἐντὸς πεπραγμένου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ Δημοσίου καὶ μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως, νὰ γνωστοποιῇται θε τῷ Ἑλληνικῷ Δημοσίῳ ἐντὸς πέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεώς της. Ἐν τῇ αἰτήσιν δέον, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, νὰ γίνηται εἰδικὴ μνεία τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ἀξιώσεως μέσων καὶ νὰ ἐπισυνάπτονται αὐτῇ τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρον 9.

Ὑπὸ τὸν ὅρον «μὴ ἐχθροὶ» νοοῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου, τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια δὲν εἶναι «τέως ἐχθροὶ» ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν εἶναι οὐδ' ὑπῆρξαν ἐχθροὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ Α. Νόμου 2636) 1940.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἁρθρα 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου γνωστοποιήσεως πρὸς αὐτὸ τῶν, περὶ ὧν αἱ ἄνω διατάξεις, ἐνστάσεων ἢ αἰτήσεων προτείνει τὰ ἀναλυτικὰ μέσα δι' αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου Δικαστήριον.

2. Παρεκτεινόμενων τῶν ἐν ἁρθροῖς 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προθεσμίας ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου διορίζει ἕνα τῶν δικαστῶν ὡς εἰσηγητὴν. παραγγέλλει τὴν πρὸς αὐτὸν διαβίβασιν τοῦ σχηματισθέντος φακέλλου καὶ τάσει προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας, δέον οὗτος νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον του καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσίαν του. Ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον τασσομένη, ὑπὸ τοῦ Προέδρου προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ ἰδίου αἰτήσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἐπὶ δύο τὸ πολὺ μῆνας. Πρὸς τὸν Εἰσηγητὴν παραδίδονται καὶ αἱ τυχόν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ παρόντος Νόμου διαβιβασθεῖσαι πρὸς τὸ Δικαστήριον εἰσφοραφαί.

3. Ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ διεξάγεται ἡ διαδικασία τῆς ἀποδείξεων. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δικαιούται νὰ προτείνῃ μάρτυρας, καὶ ἂν ἐν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἁρθρῶν 300 καὶ ἐπομ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Μαρτύρων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ μὴ ἐμφανιζομένων διατάσσει ὁ εἰσηγητὴς τὴν βίαιαν προσαγωγὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Ὁ Εἰσηγητὴς ἐπερὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀνέφεσιν τῆς ἀντικειμενικῆς ἀληθείας δύναται καὶ ὀφείλει νὰ διατάσῃ πᾶν μέτρον πρὸς διαπίστωσιν ταύτης, καὶ νὰ χρησιμοποίησιν πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον χωρὶς νὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τηρῇ τὰς περὶ διεξαγωγῆς ἀποδείξεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐπιφυλασσομένης μόνον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

4. Κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ διαδικασίας καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς μέχρι τῆς ἐπ' ἀκριβοτήριον συζητήσεως δύνανται οἱ διάδικοι νὰ λαμβάνωσι γνώσιν τῶν ἐγγράφων καὶ λοιπῶν στοιχείων ἀδείας τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ κατὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐκάστοτε ὀριζόμενον χρόνον.

5. Πρωτὸν θέσιν τῆς συλλογῆς τῶν ἀποδείξεων πάντως δὲ πρὸ τῆς παρόδου τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὸν Εἰσηγητὴν τοῦ θέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τυχόν κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις παραταθείσης προθεσμίας, ὁ Εἰσηγητὴς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν αὐτοῦ μετὰ τῆς γνώμης του ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, ὅστις ὀρίζει αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀμελητὶ δικάσιμον πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσι τὸ ὀλιγώτερον καὶ τριάκοντα τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ. Περὶ τῆς δικασίμου εἰδοποιῶνται οἱ διάδικοι ἐπιμελῆς τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου.

8. Περὶ τῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς καθίσταται ἀρμόδιον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου Δικαστήριον, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἵδιον πινάκιον

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀποδείξεων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῆς ὁμολογίας καὶ τοῦ ὅρκου καὶ τῆς ἀνήσεως πρὸς ἀποδοχὴν ἢ δόσιν αὐτοῦ γίνεται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου μὴ δεσμευομένου ἐξ οἰουδήποτε κανόνος ἐπιφυλασσομένης μόνον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἡ κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν ὁρισμένην δικάσιμον ἀπουσία καὶ ἡ μὴ παράστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου δὲν δημιουργεῖ τεκμήριον ὁμολογίας ἢ παραιτήσεως αὐτοῦ.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου.

4. Τὸ Δικαστήριον δὲν δικαιούται νὰ διατάξῃ περαιτέρω ἀποδείξεις εἰμὴ μόνον τῇ αἰτήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

5. Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ μόνον τῇ αἰτήσει τοῦ Δημοσίου καὶ ἀπαξ μόνον.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου, δέον νὰ ἐκδίδηται τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

2. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἤθελον ὑποβληθῇ αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου ἐνστάσεις ἢ αἰτήσεις ἐντὸς τῆς διὰ τῶν διατάξεων τούτων ταυσομένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τὸ Δικαστήριον ἐκδίδει ἀπόφασιν, δι' ἧς ἀποδέχεται τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος αἴτησιν τοῦ δημοσίου.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον ὑποβληθῇ αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος ἐνστάσεις ἢ αἰτήσεις τὸ Δικαστήριον κρίνον ἐπ' αὐτῶν ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει ταύτας εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει.

4. Ὡς πρὸς τὰς ἱκανοποιητέας ἀπαιτήσεις, τὸν χρόνον καὶ τὸ ὅριον ἱκανοποιήσεως αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος Νόμου. Ἐν περιπτώσει ἀναγνωρίσεως ἀπαιτήσεως πλειόνων τοῦ ἐνὸς τρίτων, ἡ κατάταξις καὶ τὸ μέτρον ἱκανοποιήσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος Νόμου ὁρίου, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

5. Αἱ αἰτήσεις τοῦ Δημοσίου εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται.

6. Ἐν περιπτώσει ὀλικῆς ἀπορρίψεως τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος ἐνστάσεων ἢ αἰτήσεων οἱ ἐνιστάμενοι ἢ αἰτοῦντες καταδικάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς δίκης. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὰ ἐξόδα καὶ τέλη συμψηφίζονται ἀμοιβαίως.

Ἄρθρον 13.

1. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπόκεινται ἐκτελοῦνται δὲ κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων, δι' ὧν ἀναγνωρίζονται τὰ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον δικαιώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου δύνανται αὐταὶ νὰ ἐκτελεσθῶσι διοικητικῶς.

2. Ἀποφάσεις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου δικαστηρίου, δι' ὧν ἀναγνωρίζονται τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἔχουσιν ἰσχὺν δεδικασμένου κατὰ παντός.

Ἄρθρον 14.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου δικαστηρίου, δι' ἧς ἀναγνωρίζονται τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, περιέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς αὐτὸ τὰ, περὶ ὧν ἡ ἀπόφασις, περιουσιακὰ στοιχεῖα, κατὰ πλήρως κυριότητος καὶ νομῆς δικαίωμα, ἐπιφυλασσομένης μόνον, ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας περιέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ πάντα τὰ περὶ ὧν ἡ ἀπόφασις, δικαιώματα, ἐκ τῶν ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, ὁμοίως δὲ θεωροῦνται ἐκχωρηθεῖσαι πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πᾶσαι αἱ, περὶ ὧν ἡ ἀπόφασις, ἀπαιτήσεις, ἐκ τῶν ἐν ταῖς ὡς ἀνωτέρω τέρῳ διατάξεσι ἀναφερομένων. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας παύουσι νὰ τελῶσιν τὰ, περὶ ὧν αἱ ἀποφάσεις, περιουσιακὰ στοιχεῖα, ὑπὸ μεσεγγύησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636) 40 ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς ταῦτα αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς καταθέσεως τῆς, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Νόμου αἰτήσεως θεωρεῖται ἔχον μόνον τὸ Δημόσιον νομὴν ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν ἡ αἴτησις, πραγμάτων καὶ ἄνευ ὀλικῆς κατοχῆς αὐτῶν ἀποκλειομένης τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς νομῆως οἰουδήποτε τρίτου καὶ καθ' οἰουδήποτε προσωρινὴν ἢ τακτικὴν διαδικασίαν. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἀποκλείουσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 907 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

3. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων, ὁ οἰκείος φύλαξ μεταγραφῶν προβαίνει δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς μεταγραφὴν τῆς ἀφορώσης ταῦτα ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου Δικαστηρίου κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου εἰδικῶς ἐξουσιοδοτούμενου ὁργάνου. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον μεταγραφὴ εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκειται.

4. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὡς πρὸς τὰς περιοχόμενὰς αὐτῷ ἐχθρὴς περιουσίας ἐπέχει θέσιν εἰδικοῦ διαδόχου.

5. Κατ' ἐξαιρέσιν καὶ ἐφ' ὅσον εἰδικῶς δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, τὸ Δημόσιον εὐθύνεται δι' ἀπαιτήσεις τρίτων μὴ ἐχθρῶν γεννηθείσας μέχρι τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι, ἀπαιτητὰς δὲ καὶ ληξιπροθέσμους κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀποδεικνυμένας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συμβατικῶν, διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἢ ἰδιωτικοῦ ἀποκτήσαντος βεβαίαν χρονολογίαν προγενεστέραν τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940. Ἐπίσης καὶ ἐφ' ὅσον εἰδικῶς δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ τὸ Δημόσιον εὐθύνεται δι' ἀπαιτήσεις τρίτων μὴ ἐχθρῶν γεννηθείσας ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν Α.Ν. 2636) 1940 διαχειριστοῦ καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι. Καθ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου ἡ εὐθύνη τοῦ Δημοσίου δὲν ἐκτείνεται πέραν τῆς ἀξίας τῆς περιουσίας τοῦ τέως

έχθρου, καθ' οὗ στρέφονται αἱ, περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος, ἀπαιτήσεις, τηρουμένων πάντοτε τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 18)1944 «περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως».

6. Εἰς τὰς, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἀπαιτήσεις δὲν περιλαμβάνονται αἱ τυχόν γεννώμεναι ἢ γεννηθεῖσαι ὑπὲρ μὴ ἐχθρῶν συνεπείᾳ ἀκυρώσεως δικαιοπραξίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 45)1945 Συντακτικῆς Πράξεως καὶ δι' ἧς ἀπαιτήσεις οὐδεμίαν ὑπέχει ὑποχρέωσιν τὸ Δημόσιον κἂν ἔτι περιέλθωσιν αὐτῷ τὰ ἀντικείμενα τῶν τοιούτων δικαιοπραξιῶν.

7. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀπαιτήσεων, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου, γίνεται ἐντὸς ἑτοὺς ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως ἢ διαθήσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ τέως ἐχθροῦ ὀφειλέται, ἀτόκως, ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιοι τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίου καὶ κατὰ τὴν σειρὰν καὶ τὸ μέτρον ἅτινα ἤθελον ὁρισθῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου Δικαστηρίου.

8. Ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «μὴ ἐχθρὸς» διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 15.

Δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς φυσικὰ πρόσωπα ἔχοντα κατὰ τὸν παρόντα νόμον τὴν ιδιότητα τοῦ τέως ἐχθροῦ, ἐφ' ὅσον διαπνέουσι μονίμως ἐν Ἑλλάδι, κινήτὰ πράγματα ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας χαρακτηριζομένων ὡς ἀκατασχέτων, ἐφ' ὅσον τὰ ἡθελον κριθῇ ἀπαραίτητα πρὸς στοιχειώδη οἰκιακὴν ἐγκατάστασιν ἢ πρὸς ἀσκήσιν ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐπὶ τρίμηνον ἀφ' ἧς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος Νόμου περιέλθῃ εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ἐχθρικὸν περιουσιακὸν στοιχεῖον ἀναστέλλονται πᾶσαι αἱ κατὰ τῶν δυνάμει τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2636)1940 διαχειριστῶν τοῦ στοιχείου τούτου τρέχουσαι νόμιμοι ἢ δικαστικαὶ προθεσμίαι. Αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι τῶν ἄνω διαχειριστῶν, ὅφ' οἰανδήποτε ιδιότητα διαδίκου παρισταμένων, αἱ μὴ ἔχουσαι ἀντικείμενον τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος δικαστηρίου διακόπτονται ἀπὸ τῆς, περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἐδάφιο χρονολογίας, εἰς οἰονδήποτε στάδιον καὶ ἂν εὐρίσκωνται, δύνανται δὲ νὰ ἐπαναληφθῶσι μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῶν ὑπὸ ἡ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ ἐκουσίας ἢ ἀναγκαστικῆς ἐπαναλήψεως βιαίως διακοπῆς δίκης διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

2. Τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῶν μὴ τερματισθεισῶν διὰ τελεσίδικου ἀποφάσεως δικῶν οὐδόλως δεσμεύεται ἐξ ἐνδεχομένων ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δι' αὐτὸ αἰτήσεων ἢ προτάσεων ἢ ἐνστάσεων ἢ ἰσχυρισμῶν ἐν γένει τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, διαχειριστῶν, θεωρούμενον ὡς τὸ πρῶτον εἰσερχόμενον εἰς τὴν δίκην καὶ δικαιούμενον, μόνον τοῦτο, εἰς προβολὴν καὶ νέων ἰσχυρισμῶν ἢ ἐνστάσεων κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παρ' οἰονδήποτε βαθμῇ ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζήτησιν.

3. Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἴρεται αὐτοδικαίως πᾶσα συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις ἐπιβληθεῖσα ἐπισπύσει τρίτων, πλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐπὶ ἐχθρικῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου στοιχείων, ἢ δὲ γενομένη διὰ τούτην δαπάνη, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆλθῃ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 18)1944 «περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως» ἐκκαθαριζομένη τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου Πρωτο-

δικῶν βαρύνει τὴν ἐχθρικὴν περιουσίαν καὶ καταβάλλεται τῷ δικαιούχῳ κατὰ τὰ περὶ ἱκανοποιήσεως ἀπαιτήσεων τριτίων διὰ Βασ. Δ)τος ὁρισθησόμενα.

4. Συμβατικαὶ προθεσμίαι τρέχουσαι κατὰ τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944 εἰς βάρος τέως ἐχθρῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου λογίζονται ἀνασταλεῖσαι κατὰ τὴν ἄνωτέρω χρονολογίαν καὶ συνεχίζονται μετὰ πάροδον ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατ' οὐδεμίαν δὲ περὶ πτωτῶν λήγουσι πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς καθ' ἡ ἀνωτέρω χρονολογίας τῆς συνεχίσεώς των.

5. Παράγραφη τρέχουσα κατὰ τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944 κατὰ τέως ἐχθρῶν καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐχθρικά κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, περιουσιακὰ στοιχεῖα λογίζεται ἀνασταλεῖσα κατὰ τὴν ἀνωτέρω χρονολογίαν συνεχίζεται δὲ μετὰ πάροδον ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐτέρων ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς, καθ' ἡ ἀνωτέρω χρονολογίας τῆς συνεχίσεώς της.

Ἄρθρον 17.

1. Πάντες οἱ κατὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος Νόμου κάτοχοι ἐξ οἰονδήποτε αἰτίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Νόμου περιουσιακῶν στοιχείων ὡς καὶ οἱ διοικηταί, διαχειρισταί, μεσεγγυῶχοι, θεματοφύλακες, ἐπίτροποι, ἢ οἰονδήποτε ἐπιμεληταί ἢ ὀφειλέται τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων ὡσαύτως ἐξ αὐτοὶ οἱ τέως κύριαι, ἐὰν εἶναι κάτοχοι τῶν στοιχείων τούτων, θεωροῦνται ἐκ τοῦ Νόμου διωριζόμενοι ὡς προσωρινοὶ θεματοφύλακες.

2. Ὡς πρὸς τὰς σχέσεις ἐπὶ τῶν ὑπὸ προσωρινὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου, φύλαξιν περιουσιῶν ἐφαρμόζονται ἀνῳλόγως, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, οἱ περὶ συντηρητικῆς κατάσχεσεως εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ εἰς χεῖρας τρίτου διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τοῦ προσωρινοῦ θεματοφύλακος ἐπέχοντος θέσιν ὀφειλέτου ἢ τρίτου τοῦ δὲ Δημοσίου ἐπέχοντος θέσιν δανειστοῦ.

3. Αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 2636)1940 διαχειριστῶν καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τὴν διαχείρισίν των περιουσιακὰ στοιχεῖα.

4. Ἀλλαγὴ προσωρινοῦ θεματοφύλακος ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς ἀποκλεισμένης τῆς ἀλλαγῆς θεματοφύλακος ἢ τοῦ ὀρισμοῦ μεσεγγυούχου, καθ' οἰονδήποτε ἐτέραν προσωρινὴν ἢ τακτικὴν ἢ διοικητικὴν διαδικασίαν.

Ἄρθρον 18.

1. Οἱ τέως δικαιούχοι τῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Νόμου, περιουσιακῶν στοιχείων, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος Νόμου προσωρινοὶ θεματοφύλακες ὀφείλουσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ νὰ υποβάλωσι λαπτομερῇ θήλωσιν περὶ τῶν εἰς χεῖρας τῶν στοιχείων τῶν περιουσιῶν ἢ περὶ τῶν ὀφειλῶν τῶν πρὸς τέως ἐχθρούς. Εἰς υποβολὴν ὁμοίως καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δηλώσεως ὑποχρεοῦνται καὶ οἱ συνδεδεμένοι πρὸς τέως ἐχθρούς διὰ σχέσεως ἐνταλτῆς, παραγγελίας ἢ ἀντιπροσωπείας.

2. Ἡ, περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος, θήλωσις τῶν πρὸς τούτο ὑποχρεῶν υποβάλλεται προκειμένου μὲν περὶ προσώπων κατοικούντων ἢ διαμενόντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ, προκειμένου περὶ προσώπων κατοικούντων ἢ διαμενόντων ὀποδῆποτε ἀλλοδαπῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν τῆς περιφερείας, ἐνθα ὁ τόπος κατοικίας ἢ διαμονῆς των, προκειμένου δὲ περὶ προσώπων κατοικούντων ἢ διαμενόντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς τὴν οἰκείαν Πρεξερικὴν Ἀρχήν.

3. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμία δύναται νὰ παρατείνεται μέχρις ἐνός ἐξαμήνου εἰσέτι δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς παρατάσεως ταύτης δυναμένης νὰ ἢ εἴτε γενικῆς ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑποχρεοῦς, εἴτε ἐδικῆς ὡς πρὸς ὁρισμένους κατηγορίας τούτων.

4. Οἱ μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας καταδίδοντες κινητὰ στοιχεῖα ἐχθρικών περιουσιῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὑποχρεοὶ πρὸς δήλωσιν τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιούνται εἰς ἀμοιβὴν μέχρι 5 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, τῆς ἀξίας τῶν καταδιδόμενων, ὀριζομένην εἰς βάρος τῶν στοιχείων τούτων δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου ἀμοιβὴ δὲν χορηγείται, ἂν τὰ πράγματα ᾖσαν, πρὸ τῆς καταδόσεως τῶν, γνωστὰ εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἢ τοὺς κατὰ τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 2836)1940 διαχειριστὰς ἐξ ἄλλων οἰωνδήποτε πηγῶν ἢ ἂν ὁ καταδῶσας ἔλαβε γνῶσιν τῆς ὑπάρξεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ὡς ἐκ τῆς θέσεως ἢ ιδιότητός του, τῆς συναφοῦς μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636)40 ἢ τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποχρεοῦνται πᾶσαι αἱ δημόσιαι πολιτικαὶ ἢ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ ἢ Ὑπηρεσίαι, αἱ Δημοτικαὶ ἢ Κοινοτικαὶ ἢ ἄλλαι Ἀρχαὶ καὶ οἱ Ὄργανισμοὶ ἢ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου νὰ δηλώσωσι πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ τὰ παρ' αὐτῶν κατεχόμενα ἐχθρικά περιουσιακὰ στοιχεῖα. Ἡ παράλειψις τῆς, περὶ τῆς τῆς προηγούμενον ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου, δηλώσεως συνιστᾷ βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα τῶν προϊσταμένων ἢ ἄλλων ὑπευθύνων προσώπων τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Τὴν, περὶ τῆς ἢ προηγούμενης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποχρέωσιν δὲν ὑπέχουσιν οἱ κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 2636)1940 διαχειριστὰς καὶ οἱ διακατέχοντες ἐχθρικά περιουσιακὰ στοιχεῖα παρχωρηθέντα δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 20.

Πᾶς κάτοχος ἐγγράφων, βιβλίων, ἢ πληροφοριῶν καὶ ἐν γένει στοιχείων χρησίμων διὰ τὴν ἀνέυρεσιν ἐχθρικών περιουσιῶν ἢ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ καθορισμὸν περιουσιῶν ὡς ἐχθρικών ἢ μὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ διὰ τὴν συγκέντρωσιν διαχειρίσιν ἢ ἐκκαθάρισιν τοιούτων περιουσιῶν ἢ χρησίμων ἐν γένει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ὡς καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 45)1945 καὶ 86)1945 Συντακτικῶν Πράξεων ὑποχρεοῦται μετ' ἐγγράφου πρόσκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀριζομένου ὁργάνου ἢ τῶν κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 2636)1940 διαχειριστῶν ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ παρόντος Νόμου διαχειριστῶν νὰ θέσῃ τὰ παρ' αὐτοῦ κατεχόμενα ὡς ἄνω στοιχεῖα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ προσκλουόντος, ὅστις καὶ μόνος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν κατὰ τὰ ἄνωτέρω στοιχείων.

Ἄρθρον 21.

1. Διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2636)1940 ὡς πρὸς τὰς περιπτώσεις τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ἀπαγορεύεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος καὶ εἶναι ἄκυρος καὶ ἄνευ ἐνόμιου τινὸς αποτελέσματος πᾶσα παρὰ τοῦ τέως κυρίου ἢ οἰωνδήποτε ἐτέρου διάθεσις τῶν ἐχθρικών ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόν-

τος Νόμου περιουσιακῶν στοιχείων ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν τοιαύτην διάθεσιν μόνον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος πᾶσα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐφεξῆς ἐκ μέρους οἰωνδήποτε πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐπιτάξις, κατάληψις, ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον διάθεσις ἐχθρικών, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου, περιουσιακῶν στοιχείων. Ἐξαιροῦνται αἱ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις πράξεις ἐπιτάξεως ἢ καταλήψεως ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν αἱ ἀπαραίτηται δι' ἀνταμιώσεως στρατιωτικῶν ἀναγκῶν, καὶ αἱ πράξεις καταλήψεως πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀρχῶν αἱ ἔχοντες ὡς σκοπὸν τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Ἡ παράλειψις τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τῆς προηγούμενης παραγράφου συνιστᾷ βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα τῶν λαμβανόντων ἢ εἰσηγούμενων τὰ μέτρα καταλήψεως ἢ διαθέσεως τῶν ὡς ἄνω περιουσιῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος Νόμου.

4. Μέχρι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου παραδόσεως τῶν ἐχθρικών περιουσιῶν ἀπὸ μέρους τῶν κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 2636)1940 διαχειριστῶν, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν ἢ διάθεσιν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων αἱ περὶ μετεγγυημένων ἐχθρικών περιουσιῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 22.

1. Οἱ ἄνευ δικαιώματος διακατέχοντες ἀκίνητα περιερχόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἀποβάλλονται τῆς διακατοχῆς κατόπιν ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς ἐκτελούμενης διοικητικῶς. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ὑπάρχοντες ἰδίᾳ αἱ περιπτώσεις διακατοχῆς καὶ χρήσεως τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ τέως ἐχθροῦ κυρίου τούτου ὡς ἐπίσης τὰς περιπτώσεις διακατοχῆς καὶ χρήσεως δυνάμει ἐτέρας, πλὴν μισθώσεως καὶ ἐπιτάξεως, σχέσεως ἢ καὶ ἄνευ τοιαύτης.

2. Μισθώσεις ἀκινήτων περιερχομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον συναρθεῖσαι μετὰ τὴν 27ην Ἀπριλίου 1941 ὑπὸ τῶν τέως κυρίων, τῶν ἀκινήτων τούτων ἐφ' ὅσον ὁ συμβατικὸς χρόνος διαρκείας δὲν ἔληξεν εἰσέτι ἢ λήξας παρετάθη ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τῶν περὶ ἐνοικιοστασίῳ διατάξεων δύνανται νὰ κηρύσσονται λυθεῖσαι δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἐκτελουμένης διοικητικῶς.

3. Μισθώσεις ἰστικῶν ἀκινήτων ἐκ τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου περιερχομένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον συναρθεῖσαι μετὰ τῶν κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 2636)1940 διαχειριστῶν διὰ χρονικὴν διάστημα πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν, θεωροῦνται συναρθεῖσαι μόνον διὰ τὰς τρεῖς καὶ λογίζονται λήξασαι ἂν κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔχει παρέλθῃ τριετία ἀπὸ τῆς μισθώσεως, ἢ ἄλλως, ἂν ὡς ἤθελεν εἰς τὸ μέλλον συμπληρωθῇ τριετία ἀπὸ τῆς μισθώσεως. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ὑπάρχοντες αἱ περιπτώσεις μισθώσεως οἰκαπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔχει γίνει ἑναρξίς ἀνεγέρσεως τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τῆς συμβάσεως μισθώσεως ἔχει συμφωνηθῇ νὰ περιέλθῃ ἡ οἰκοδομὴ εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὸν Διαχειριστὴν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2636)1940 μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως. Δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἐξαιρῶνται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου καὶ εἶναι εἰδικαὶ περιπτώσεις μισθώσεων καὶ νὰ κριθῇ ὡς ἰσχυρὰ ἡ σύμβασις μισθώσεως καὶ διὰ μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ πέραν τῆς τριετίας συμβατικῶν χρόνου μισθώσεως. Δι' διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως, καὶ

εις τὰς περιπτώσεις ἐπιτάξεων ἁστικῶν ἀκινήτων ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου περιεχομένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἐξαίρεσι τῶν γενομένων παρὰ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἀποδεικνυμένως διὰ στρατιωτικῆς ἀνάγκης.

4. Μισθώσεις ἁστικῶν ἀκινήτων ἐκ τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου περιεχομένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον συναφθεῖσαι κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῶν κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 2636) 1940 Διαχειριστῶν δύνανται νὰ ἀνανεῶνται διὰ τὸν αὐτὸν ἢ καὶ μείζονα χρόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς εἶναι μόνιμος θηρσῆσις ὑπάλληλος ἐν ἐνεργείᾳ, ἡ συνταξιούχος ἡ ὑπάγεται εἰς τὴν κατὰ γορίαν τῶν πυροπλήθων ἢ τῶν συμμοριοπλήθων.

5. Ἡ ἀφαίρεσις κινητῶν πραγμάτων ἐκ τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου περιεχομένων εἰς τὸ Δημόσιον, ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἀντὶ δικαιοῦτος κατεχόντων ταῦτα γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς ἔκτελουμένης δικαιοδικῶς. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἰσχυρῶς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἰσχυρῶς δικαιοπραξίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 45) 1945 Συντακτικῆς Πράξεως ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ὁ κατὰ ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κάτοχος εἶναι ὁ μετὰ τοῦ τοῦ ἐχθροῦ συμβληθεὶς ἢ ἕτερος ἄμεσος ἢ ἑμμεσος καθολικὸς ἢ εἰδικὸς δυνάμει εἰσδηγήποτε τίτλου διάδοχος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 23.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ Νομ. Διάταγμα τῆς 8) 11 Μαΐου 1946 «περὶ καταργήσεως τοῦ ἀρθροῦ 76 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 900) 1946».

2. Ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ καταργουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος, μισθώσεων τῶν συναφθεῖσων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 634 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 24.

1. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἀπὸ κοινοῦ ἐκδιδόμενων μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς, δημοσιευόμενων διὰ τοῦ δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των ἰσχυρῶν, δύνανται νὰ υποχρεωθῶσιν οἱ κύριοι ἢ κάτοχοι ὀνομαστικῶν ἢ Ἀνωνύμων μετοχῶν, ἢ ἰδρυτικῶν τίτλων, ἢ ἀποδείξεων ἐγγραφῆς εἰς τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον ἢ οἰωνδήποτε προσωρινῶν τίτλων ἢ ὁμολογιῶν τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς παρούσης παραγράφου ὀνομαστικῶς ἀναφερομένων Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν ὅπως ἐμφανίσωσιν ἢ καὶ κατοθήσωσι ταῦτα καὶ δηλώσωσι τὸν χρόνον καὶ τρόπον κτήσεως αὐτῶν. Αἱ Ἀνώνυμοι Ἐταιρίαι περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου εἶναι:

- 1) Α. Ε. Γενικὴ Ἡλεκτρικὴ Ἐταιρεία Α. Ε. Γ.
- 2) Γερμανοελληνικὴ Ἐταιρεία Ρητίνης Α. Ε.
- 3) Ἐνωσις Ἑλληνικοῦ καὶ Ἑένου Τύπου Α. Ε.
- 4) Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Μεταφορῶν ΣΕΝΚΕΡ Α. Ε.
- 5) Ἑλληνικὴ Ἡλεκτροτεχνικὴ Α. Ε. «ΣΗΜΕΝΣ».
- 6) Ἀνώνυμος Ἐμπρ. καὶ Φαρμακευτικὴ Ἐταιρεία «ΦΑΘΗΝΑ» Α. Ε.
- 7) Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Φαρμακευτικῶν Προϊόντων «ΣΕΡΙΓΚ».
- 8) Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Ἡλεκτρικῶν Λαμπτήρων ΟΣΡΑΜ Α. Ε.
- 9) Ἀνώνυμος Ἐταιρεία Φωτογραφικῶν Εἰδῶν AGFA — FOTO.

- 10) Ἀνώνυμος Κινηματογραφικὴ Ἐταιρεία ΕΛΛΑΣ.
- 11) Ἀνώνυμος Ἐταιρεία Μεταφορῶν καὶ Συγκοινωνιῶν INTERCONTINENTAL.
- 12) Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ραδιοφωνικὴ Ἐταιρεία.
- 13) Ἑλληνικὴ Μεταλλευτικὴ Α. Ε.
- 14) Διεθνὴς Ἐταιρεία Μεταλλείων καὶ Ἐμπορίας Μεταλλευμάτων Α. Ε.
- 15) Μακεδονικὴ Μεταλλευτικὴ Α. Ε.
- 16) ΣΕΦΕΛ καὶ ΣΜΙΤ Α. Ε.
- 17) Α. Ε. Χαρτοσήκων «ΑΣΠΙΣ».
- 18) ΜΑΕ ΖΑΛΛΩΝΗΣ καὶ Σία Α. Ε.
- 19) Ἀνώνυμος Ἐταιρεία Ἐμπορίου Χρωμάτων καὶ Χημικῶν Προϊόντων ΑΘΑΝΙΑ.
- 20) Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Ὑφαντουργικῶν Προϊόντων (Ε. Β. Υ. Π.) Α. Ε.
- 21) Α. Ε. Συσσωρευτὰ ΠΑΚ.
- 22) Ἐταιρεία Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλλυκοποιείου Α. Ε.
- 23) Ἑλληνικὴ Ἀνώνυμος Ἐταιρεία Γενικῶν Ἀσφαλειῶν «Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ».
- 24) Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Τηλεφωνικὴ Ἐταιρεία.
- 25) Βιομηχανία Ἐλαιουργίας Κερκύρας Α. Ε.
- 26) Ρητινικὴ Βιομηχανία Ἀττικῆς Α. Ε.
- 27) Α. Ε. Ἡλεκτρισμοῦ «ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ».
- 28) ΕΣΠΕΡΙΑ — ΦΙΑΜ Α. Ε.
- 29) Ἀνώνυμος Ἐταιρεία «FIAT — ΕΛΛΗΝΙΚΗ».
- 30) Ἀνώνυμος Μεταλλευτικὴ Ἐταιρεία «ΛΟΚΡΙΣ».
- 31) Ἰταλοελληνικὴ Ἐμπορικὴ Τράπεζα Α. Ε.
- 32) Λιγνιτωρυχεῖα Ἀττικῆς Α. Ε.
- 33) Ἀνώνυμος Ἐταιρεία Ἐμπορίου καὶ Ἐκκοκίσεως Βάμβακος.
- 34) Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Καλλιέργειας καὶ Βιομηχανίας Ὄρυζης (Ε. Κ. Β. Ο.).
- 35) Α. Ε. Γενικοῦ Ἐμπορίου καὶ Ναυτικῶν Ἐπιχειρήσεων (Γ. Ε. Ν. Ε.).
- 36) Ἀνώνυμος Ἐταιρεία «ΣΑΡΩΝΙΚΟΣ» πρώτῃ «ΜΕΤΑΠΟΝΤΟ».

37) Κλωστοῦφαντουργικὴ Ἐταιρεία «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» ΑΕ.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ ὡς πρὸς ἑτέρας, πλὴν τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς ἀνω παραγράφου ἀναφερομένων, ἁνωνύμους Ἐταιρίας ἐχούσας τὴν ἑδρὰν αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον πιθανολογεῖται ἐπαρκῶς, ὅτι ἀξιόγραφα τῶν Ἐταιριῶν τούτων, ὁποτεδήποτε κτηθέντα εὐρέθησαν ἢ εὐρίσκονται εἰς σημαντικὸν ἀριθμὸν ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἐχθρῶν καθ' οἷονδήποτε χρόνον σημείον ἀπὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1940 μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον ὑποβολῆς αἰτήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπέκτασις χωρεῖ μόνον, ἐφ' ὅσον ἤθελε παρασχεθῇ πρὸς τοῦτο εἰδικῶς καὶ ὀνομαστικῶς δι' ἐκάστην ἑταιρίαν ἄδεια τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου δικαστηρίου ἐκδιδόμενῃ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένου ὀργάνου. Τὸ δικαστήριον κοῖνει ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προδιδόμενων λόγων, οἵτινες δικαιολογοῦσι τὴν ἐπέκτασιν, μὴ συγχωρουμένης οἰασδῆποτε παρεμβάσεως, καὶ ἀποφασίζει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἰτήσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου οὐδὲν ἑνδικον μέσον συγχωρεῖται.

3. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀποφάσεων, τὰ περὶ ὧν αἱ ἀποφάσεις αὗται, ἀξιόγραφα τελοῦσιν ὑπὸ δέσμευσιν καὶ ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἀκυρὸς πᾶσα διάθεσις αὐτῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἀποδόσεως αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπομένης παραγράφου 4 τυχὸν ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

4. Διὰ τῶν αὐτῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόν-

τος άρθρον, ἢ ἐτέρων ὁμοίων γενικῶν ἢ ἐιδικῶν ἀποφάσεων καθορίζεται ὁ τρόπος καὶ ὁ τόπος τῆς ἐμφανίσεως ἢ καταθέσεως τῶν τίτλων ἢ πρὸς ἐμφάνισιν ἢ κατάθεσιν αὐτῶν προθεσμία, τὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἐμφανίσεως ἢ καταθέσεως τούτων, τὸ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν, εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν συντρέχουσιν αἱ ὑπὸ τοῦ ἐπομένου άρθρου 25 προβλεπόμεναι προϋποθέσεις, τὰ τῆς δημοσιότητας τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐν γένει πᾶσα σχετικὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου λεπτομέρεια.

* Ἀρθρον 25.

1. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπὸ κοινοῦ ἐκδιδόμενων μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ κηρυχθῶσι ἀνίσχυροι ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι μετοχὰ ἢ ἰδρυτικοὶ τίτλοι ἢ ἀποδείξεις ἐγγραφῆς εἰς τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον ἢ οἰοδήποτε προσωρινοὶ τίτλοι ἢ ὁμολογίαι τῶν, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου Ἀνώνυμων Ἐταιριῶν, ἐφ' ὅσον τὰ ἀξιογράφα ταῦτα : α') ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον δικαιοπραξίας κηρυχθείσης ἢ κηρυσσόμενης ἀκύρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 4511945 Συντακτικῆς Πράξεως, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἢ ἐξεδόθησαν κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς τελέσεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαιοπραξίας ἢ β') πιθυνολογεῖται ἐπαρκῶς ὅτι περιῆλθον ἐξ οἰασδήποτε ἄλλης αἰτίας ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἐχθρῶν ἢ τρίτων ἐνεργούντων κατ' ἐντολὴν ἢ διὰ λογαριασμὸν ἐχθρῶν ἢ γ') δὲν ἐνεργήθησαν ἢ δὲν κατετέθησαν ἐμπροθέσμως κατ' ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου άρθρου τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀκυρουμένων τίτλων, ἐκδίδονται καὶ διατίθενται εἰς τοὺς δικαιούχους νέοι τίτλοι κατὰ τὰ δι' ὁμοίων, ὡς ἡ προηγουμένη παράγραφος τοῦ παρόντος άρθρου, ἀποφάσεων ὁρισθησόμενα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀκυρώσεως τίτλων ἐκδοθέντων κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου περὶ ὧν ἡ περίπτωσις α' τῆς προηγουμένης παραγράφου, οἱ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀκυρουμένων ἐκδιδόμενοι νέοι τίτλοι διατίθενται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τοὺς ἀνγνωρίζομένους ὡς δικαιούχους τῶν παλαιῶν τίτλων.

3. Αἱ κατὰ τὰς δύο προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος άρθρου ἀποφάσεις ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως των διὰ τοῦ δελτίου Ἀνώνυμων Ἐταιριῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δυνάμεναι νὰ τροποποιῶνται ἢ ἀναικλῶνται μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 34 τοῦ παρόντος νόμου Ἐπιτροπῆς, διὰ μεταγενεστέρων τοιούτων, ἰσχυρῶν ὁμοίως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως των διὰ τοῦ δελτίου Ἀνώνυμων Ἐταιριῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελον πρὸ τῆς θέσεως εἰς κυκλοφορίαν τῶν νέων τίτλων, προκύψει νέα κρίσιμη στοιχεῖα, ἐπιβάλλοντα τὴν τοιαύτην τῶν ἀποφάσεων τροποποίησιν ἢ ἀναικλήσιν.

* Ἀρθρον 26.

1. Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου περιεχόμεναι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον χρηματικαὶ ἀπαιτήσεις θεθαυοῦνται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

2. Τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου περιεχόμενα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐνσωμάτων πραγμάτων, ἢ ἐμπραγμάτων ἐπὶ τούτων δικαιωμάτων, ἀποτελοῦσι Δημόσιαν περιουσίαν ἐφαρμοζόμενων ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει διαχείρισιν καὶ διάθεσιν αὐτῶν, τῶν περὶ διαχείρισεως Δημόσιας περιουσίας κειμένων γενικῶν, ἢ

ἐιδικῶν, ὡς ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ περιουσιακοῦ στοιχείου, διατάξεων.

3. Ἡ διαχείρισις καὶ διάθεσις, ἐιδικώτερον, τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιερχομένων ἐχθρικῶν, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος Νόμου, Ἀνώνυμων Ἐταιριῶν ἢ Ἐπιχειρήσεων, ἢ τοῦ μεριδίου συμμετοχῆς τοῦ ἐχθροῦ εἰς τοιαύτας Ἐταιρίας ἢ Ἐπιχειρήσεις, ἢ τῶν τίτλων εἰς οὓς ἐνσωματοῦται τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 34 Ἐπιτροπῆς θυομένης ν' ἀποφασίῃ καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων περὶ τούτων διατάξεων, τῆς ἀποφάσεως, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἀπαυτομένης ὅπως λαμβάνηται ὁμοφώνως. Ἡ Ἐπιτροπὴ δέον, ὅπως ἐπιδιώξῃ τὴν ὀριστικὴν διάθεσιν τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον περιουσιακῶν στοιχείων ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς μετὰ τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Δικαστηρίου.

4. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας θέλουσι διακανονισθῇ τὰ τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιερχομένων ἐχθρικῶν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας σημάτων καὶ ἐν γένει δικαιωμάτων βιομηχανικῆς καὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας, ἐιδικώτερον δὲ τὰ τῆς προστασίας αὐτῶν καὶ ὁ τρόπος διαχείρισεως ἢ μεταβιβάσεως καὶ ἐν γένει διαθέσεως αὐτῶν καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ τούτων κειμένων διατάξεων. Δι' ὁμοίων Β. Δ) των θέλουσιν ὁρισθῇ αἱ διὰ τὴν προστασίαν τῶν, περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος, διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας, σημάτων καὶ ἐν γένει δικαιωμάτων βιομηχανικῆς καὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας ἀναγκαῖαι ἀστικά καὶ ποινικὰ κυρώσεις. Αἱ ὁρισθησόμεναι ποιναὶ δὲν δύνανται μὴ ὡς βαρύτεραι τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν 50.000.000 δραχμῶν. Ἡ ἄχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τυχὼν γενομένη ἐκποίησης ἢ μεταβιβάσεως ἢ ἐν γένει διαθέσεως ἢ συμφωνία πρὸς ἐκποίησιν μεταβιβάσιν ἢ ἐν γένει διαθέσιν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας σημάτων καὶ ἐν γένει δικαιωμάτων βιομηχανικῆς καὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας, περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος εἶναι ἐξ ὑπαρχῆς ἀκύρος, ἐκτὸς ἂν προηγήθῃ ταύτης ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ διατάξεις τῶν, περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος, Β. Δ) των θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὰς ἄχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τυχὼν γενομένας ἐκποιήσεις, μεταβιβάσεις, καὶ ἐν γένει διαθέσεις τῶν, περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος περιουσιακῶν στοιχείων, τὰς μὴ κηρυσσόμενας κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀκύρους.

* Ἀρθρον 27.

1. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ πρότασιν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ἐπιτρέπηται ἢ λειτουργία ἐχθρικῶν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος Νόμου ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν, γεωργικῶν ἢ οἰοδήποτε ἄλλου εἶδους ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων ἐν γένει ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἢ ὑπὸ ἄλλην ἐπωνυμίαν καὶ ὑπὸ οἰοδήποτε ὅρους καθοριζομένους διὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ συνεχίσεως τῆς λειτουργίας τῆς Ἐταιρείας ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ δι' ἐτέρων ὁμοίων ἀποφάσεων, καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἐπὶ τῶν κειμένων περὶ Ἐταιρειῶν ἢ Ἐπιχειρήσεων ἐν γένει διατάξεων.

2. Δι' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διορίζονται ὡς διαχειρισταὶ τῶν, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος τοῦ παρόντος άρθρου, ἐταιριῶν ἢ ἐπιχειρήσεων δημόσιοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται, οἱ τελευταῖοι δὲ οὗτοι ἐφ' ὅσον κρίνονται ἐχόντες ιδιότητα ἢ εἰδικὰς γνώσεις χρησίμους διὰ τὴν πρόοδον τῆς Ἐταιρείας ἢ Ἐπιχειρήσεως. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμε-

μενον έδάφιον τής παρούσης παραγράφου διαχειρίζεται απο-
τελούσι το Διοικητικόν Συμβούλιον τής εταιρίας ή επιχει-
ρήσεως. Μέχρι τής αναλήψεως των καθηκόντων υπό των
περί των ή παρούσα παράγραφος διαχειριστών θεωρούνται δυ-
νάμει του παρόντος Νόμου ως προσωρινοί διαχειριστάι οι κα-
τά τον Άνα. Νόμον 2636)40 διαχειριστάι ή διαχειριστικά
Έπιτροπάι τής Έταιρείας ή Επιχειρήσεως.

3. Ειδικώς προκειμένου περί επιχειρήσεων λειτουργουσών
υπό τον τύπον Άνωνύμου ή προσωπικής Έταιρίας οι κατά
την προηγουμένην παράγραφον του παρόντος άρθρου διαχει-
ριστάι έχουσι πάντα τά εκ του καταστατικού ή του εταιρικού
έφ' όσον ταύτα δεν τροποποιούνται ή καταργούνται οπτως ή
σιωπηρώς διά των, περί των ή παράγραφος 1 του παρόντος άρ-
θρου, αποφάσεων, νοηθέντα δικαιώματα και έξουσίας έτι
δε και τας απονεμομένας αὐτοῖς διά των περί συνεχίσεως τής
λειτουργίας κοινών αποφάσεων των Υπουργών των Οικονο-
μικών και Έθνικῆς Οικονομίας.

4. Οι περί των αἱ διατάξεις τής παραγράφου 2 του παρόν-
τος άρθρου διαχειριστάι εὐθύνονται διά όλον και πᾶσαν ά-
μέλειαν και λογοδοτοῦσι πρὸς τον Υπουργόν των Οικονομι-
κῶν διακοῦσης ή μετά τὸ πέρας τής διαχειρίσεως κατά τά
ειδικώτερον δυνάμει των εἰς εκτέλεσιν του παρόντος Νόμου
έκδοθησμένων Β. Διαταγμάτων διορισθέντα.

5. Οι διαχειριστάι των, περί των ή παράγραφος 3 του πα-
ρόντος άρθρου εταιριῶν εκπροσωποῦσι πλήρως δικαστικῶς
και έξωδίκως ταύτας. Τὰ πρὸς ταύτας απευθυνόμενα δικα-
στικά ή έξώδικο έγγραφα πάσης φύσεως θέον, όπως κοινο-
ποιῶνται ἐπὶ ποινῇ απαράδεκτου και πρὸς τον Υπουργόν Οἰ-
κονομικῶν. Η εκπροσώπησις πασῶν των λοιπῶν και υπό οἰ-
ονδήποτε τύπον, πλην άνωνύμου ή προσωπικῆς εταιρίας λει-
τουργοῦσων επιχειρήσεων εκ των, περί των τὸ παρὸν άρθρον,
ἀνήκει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

6. Οι κατά την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου δια-
χειριστάι εἶναι τοιοῦτοι άπόντων των περιουσιακῶν στοιχεί-
ων τής εταιρίας ή επιχειρήσεως όπουδήποτε κειμένων.

7. Η άμοιβή των κατά τὸ παρὸν άρθρον διαχειριστῶν βα-
ρύνουσα τας, περί των τὸ άρθρον τοῦτο, εταιρίας ή επιχειρή-
σεις, ορίζεται δι' αποφάσεως τής κατά την παράγραφον 2
του άρθρου 34 του παρόντος Νόμου Έπιτροπῆς.

Άρθρον 28.

1. Έξαιρείει τής περιπτώσεως περί ἧς αἱ διατάξεις του
άρθρου 15 του παρόντος Νόμου, απαγορεύεται ή πρὸς Γερ-
μανούς, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εἴτε δι' εκποιήσεως, εἴτε
κατ' άλλον οἰονδήποτε τρόπον, άμέσως ή έμμέσως διάθεσις
περιουσιακῶν στοιχείων εκ των περιεχομένων εἰς τὸ Ἑλλη-
νικὸν Δημόσιον κατά τας διατάξεις του παρόντος Νόμου και
δυνάμει τής ἀπὸ 14 Ιανουαρίου 1946 Συμφωνίας των Πα-
ρισίων. Η, περί ἧς τὸ προηγούμενον έδάφιον τής παρούσης
παραγράφου, απαγορεύσις άφρα και τοὺς δικαιολόγους των
περιουσιακῶν στοιχείων, εἰς οὗς ήθελον περιέλθει τοιαῦτα
παρὰ του Δημοσίου. Οἰαδήποτε πράξεις γενομένη κατὰ παρά-
βασιν των διατάξεων τής παρούσης παραγράφου εἶναι άκυρος.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικῶν, γενικῶν
ή ειδικῶν ἐπὶ ὀρισμένων περιπτώσεων δύναται ν' αποκλείων-
ται ὀρισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ὀρισμένα κατη-
γορίαι τιοῦτων προσώπων και εκ των μη Γερμανῶν εἴτι, τής
πρὸς αὐτά εκποιήσεως ή διαθέσεως εν γένει περιουσιακῶν
στοιχείων, περί των ή παρούσα παράγραφος εφ' όσον πιθανο-
λογείται, ότι ή πρὸς τοιαῦτα πρόσωπα εκποιήσις ή διάθεσις
γίνεται άμέσως ή έμμέσως πρὸς τὸ συμφέρον ή διά λ)σιν
Γερμανῶν. Κατά των αποφάσεων του Υπουργού των Οἰκ-
ονομικῶν, περί των τὸ προηγούμενον έδάφιον τής παρούσης
παραγράφου, και εφ' όσον αὐται άφορῶσιν εἰς ὀρισμένα φυ-
σικά ή νομικά πρόσωπα, δύναται ν' άσκηθῇ, εντός δέκα πέντε
ἡμερῶν ἀπὸ τής πρὸς τον ενδιαφερόμενον κοινοποιήσεως των
προσφυγῇ ενώπιον τής κατά την παράγραφον 1 ή, αναλό-

γως τής περιπτώσεως, τής κατά την παράγραφον 2 του
άρθρου 34 του παρόντος Νόμου Έπιτροπῆς, ἧτις αποφαινε-
ται άμετακλήτως. Μέχρις εκδόσεως τής κατά τὸ προηγού-
μενον έδάφιον τής παρούσης παραγράφου αποφάσεως άνα-
τελέσσεται ή εκποιήσις ή διάθεσις του περιουσιακού στοιχείου.
Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικῶν δύναται νά
ὀρίζεται παροχή έγγυήσεων ή συνολολόγησις ποινικῆς ρή-
τρας, ή άμφοτερο ταῦτα διά την περίπτωσιν παραδόσεως
των διατάξεων τής παρούσης παραγράφου.

2. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικῶν μετά
σύμφωνον γνώμην τής κατά την παράγραφον 1 ή, αναλόγως
τῆς περιπτώσεως, τής κατά την παράγραφον 2 του άρθρου
34 του παρόντος Νόμου Έπιτροπῆς δύναται νά επεκτείνεται
ή εφαρμογή των διατάξεων τής προηγουμένης παραγράφου
του παρόντος άρθρου και ως πρὸς έτερα, πλην των Γερμα-
νῶν, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τά ὁποία χαρακτηρίζονται
ὡς τέως έχθροί κατά την έννοιαν του παρόντος Νόμου ή τῶ
ὁποία εἶναι ή υπῆρξαν έχθροί κατά την έννοιαν του Άν.
Νόμου 2636)1940, ως επίσης δύναται νά επεκτείνεται ή
εφαρμογή των διατάξεων τούτων και ως πρὸς έτερα περιου-
σιακά στοιχεία, δι' ά δυνάμει διεθνούς πράξεως έτέρας
πλην τής εν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ αναφερομένης
παραχωρήθη ή παραχωρηθήσεται πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δη-
μόσιον τὸ δικαίωμα τής κατασχέσεως, παρακρατήσεως, εκ-
καθαρίσεως ή διαθέσεως.

Άρθρον 29.

1. Υπάλληλοι, υπηρέται ή εργάται και εν γένει πρόσω-
πα συνδεόμενα διά συμβάσεως εργασίας μετά τέως έχθρι-
κῶν κατά την έννοιαν του παρόντος Νόμου Έταιριῶν ή
Επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων και των, περί των τὸ
άρθρον 27 του παρόντος Νόμου Έταιριῶν ή Επιχειρήσεων,
ή μετ' εργοδοτῶν εν γένει, των ή περιουσία περιέρχεται
δυνάμει του παρόντος Νόμου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον,
ή μετά των ὁποίων σύμβασις εργασίας δεν έχει καταγγελθῇ,
οἱ ὁποιοί όμως έπαυσαν πραγματικῶς εργαζόμενοι παρὰ τας
Έταιρίας, επιχειρήσεις ή εργοδοτάς περί των τὸ παρὸν
έδαφιον, θεωροῦνται απολυθέντες άφ' ἧς χρονολογίας έπαυ-
σαν πραγματικῶς εργαζόμενοι, λογιζομένης ως εκτοτε κα-
ταγγελθείσης τής μετά των προσώπων τούτων συμβάσεως
εργασίας. Τὰ άνωτέρω πρόσωπα οὐδαμῶς δικαιοῦνται αποζη-
μιώσεως, μισθοῦ, ήμερομισθίου και εν γένει άμοιβῆς διά
τὸ μετά την άνω χρονολογίαν χρονικὸν διάστημα, τά τυχόν
δμως διά τὸ διάστημα τοῦτο καταβληθέντα πρὸ τής δημο-
σιεύσεως του παρόντος πρὸς τά, περί των τὸ προηγούμενον
έδαφιον, πρόσωπα δεν αναζητοῦνται. Κατ' εξαίρεσιν κατα-
βάλλονται πρὸς τά, περί των τὸ πρῶτον έδαφιον, τής παρού-
σης παραγράφου πρόσωπα και διά τὸ εν αὐτῷ αναφερόμενον
χρονικὸν διάστημα ποσά αναγνωρισθέντα διά δικαστικῶν
αποφάσεων, αἵτινες κατέστησαν τελεσίδικοι πρὸ τής ενάρ-
ξεως τής ισχύος του παρόντος. Αἱ εκκρεμεῖς δίκαι, αἱ έχου-
σαι ως αντικείμενον αξιώσεις των, περί των τὸ πρῶτον έδά-
φιον τής παρούσης παραγράφου, προσώπων δι' αποζημιώ-
σεις, μισθούς, ήμερομισθία και εν γένει άμοιβῆς διά τὸ εν
τῷ αὐτῷ έδαφίῳ αναφερόμενον χρονικὸν διάστημα καταρ-
γοῦνται συμψηφισμένων των δικαστικῶν εν γένει δαπανῶν.

Τὰ τῆς αποζημιώσεως των περί των τὸ πρῶτον έδαφιον τής
παρούσης παραγράφου, προσώπων διά την κατά τας διατάξεις
τούτου ἐπελθούσαν καταγγελίαν τής Συμβάσεως εργασίας κα-
νονισθῆνται διά Β. Δ)των προτάσει των Υπουργῶν των
Οικονομικῶν και Εργασίας εκδιδόμενων και κατά παρέκλι-
σιν των ως πρὸς τὸ θέμα τοῦτο ισχυουσῶν διατάξεων.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων προτάσει των Υπουργῶν Οἰκονο-
μικῶν και Εργασίας εκδιδόμενων κανονισθῆσονται τά άφο-
ρῶντα την θέσιν και την τύχην υπαλλήλων, υπηρετῶν και έρ-
γατῶν και εν γένει προσώπων συνδεομένων διά συμβάσεως έρ-
γασίας μετά τέως έχθρικῶν κατά την έννοιαν του παρόντος
νόμου εταιριῶν ή επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων και

των. περί των το άρθρον 27 του παρόντος Νόμου, εταιριών ή επιχειρήσεων, ή μετ' εργοδοτών εν γένει των ή παρουσία περιέρχεται: εις το Έλληνικόν Δημόσιον δυνάμει του παρόντος Νόμου, οι όποιοι εργάζονται πραγματικώς κατά την εναρκήν της ισχύος του παρόντος παρά τας εταιρίας, επιχειρήσεις ή εργοδότας, περί των ή παρούσα παράγραφος, ως επίσης κανονισθήσονται τα της αποζημιώσεως των περί των ή παρούσα παράγραφος προσώπων εν περιπτώσει απόλυσεως αυτών κατ' τήν του χρόνου καί του μέτρου καταβολής όφειλουμένων τυχόν παρά των άνω εταιριών επιχειρήσεων ή εργοδοτών προς τά, περί των ή παρούσα παράγραφος, πρόσωπα μισθών, ήμερομισθίων, άμοιβών καί εν γένει λόγω της εργασίας των αποζημιώσεων καί κατά παρέκκλισιν των ως προς πάντα τ' άνωτέρω θέματα ισχυουσών διατάξεων.

Άρθρον 30.

1. Άρμοδια Διοικητική Υπηρεσία δια την εφαρμογήν του παρόντος Νόμου καί των εις εκτέλεσιν αυτού εκδιδόμενων Β. Διαταγμάτων, Υπουργικών αποφάσεων καί λοιπών πράξεων ως καί δια την παρακολούθησιν καί συγκέντρωσιν των εκ της εφαρμογής των, περί των το άρθρον 1 του παρόντος Νόμου ως καί των εν γένει διεθνών πράξεων οικονομικών αποτελεσμάτων είναι ή Γενική Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικού κατά τα δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών ειδικώτερον καθορισθηόμενα ως προς τε τόν λεπτομερέστερον καθορισμόν της άρμοδιότητος καί την προς άσκησιν αυτής αναγκαίαν έσωτερικήν υπηρεσιακήν οργάνωσιν.

2. Δια την εφαρμογήν της διατάξεως της προηγουμένης παραγράφου αι όργανικά θέσεις του προσωπικού της Γενικής Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού προσανέχονται κατά μίαν θέσιν Διευθυντού β' ή α' τάξεως, μίαν θέσιν αρχιλογιστού β' ή α' τάξεως, πέντε θέσεις υπολογιστών ή λογιστών β' ή α' ή έλεγκτών καί δύο θέσεις δακτυλογράφων επί βαθμύ γραφέως β' ή α' τάξεως.

3. Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος νόμου επιτρέπεται ή μετα γνώμην του Υπηρεσιακού Συμβουλίου πλήρωσις των θέσεων, περί των ή προηγουμένη παράγραφος, καί δια μετατάξεως υπαλλήλων της Υπηρεσίας Διαχειρίσεως Ανταλλαξιμών Μουσουλμανικών Κτημάτων ή υπαλλήλων του Ταμιακού κλάδου της Γενικής Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού υπηρετούντων παρά τη Υπηρεσία Μεσεγγυήσεως Έγχθρικων Περιουσιών του Αναγκ. Νόμου 2636)40. Αι μετατάξεις, περί των το προηγουμένον έδάφιον της παρούσης παραγράφου, γίνονται υποχρεωτικώς εις θέσεις αντιστοιχούσας εις τόν βαθμόν, όν ό μετατασσόμενος κέκτηται κατά την δημοσίευσιν του παρόντος μη ισχύουσας εις την. περί της ή παρούσα παράγραφος, περίπτωσησιν οιασδήποτε αντιθέτου διατάξεως. ή δε εις τόν βαθμόν τούτον διανυθείσα υπηρεσία λογίζεται ως διανυθείσα εν τώ ίσφ βαθμύ. όν λαμβάνει δύναμει του παρόντος ό μετατασσόμενος υπάλληλος.

4. Δια πάντας περαιτέρω προαγωγήν των εκ των κατά την προηγουμένην παράγραφον μετατασσόμενων υπαλλήλων καταλαμβάνοντων θέσεις του λογιστικού κλάδου της Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού έχουσιν άνάλογον προαγωγήν αι περί προαγωγής υπαλλήλων του λογιστικού κλάδου της αυτής Γενικής Διευθύνσεως διατάξεις της παραγράφου 3 του Ν. Δ. της 27.6.1935 (περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως του Οργανισμού των εις την άρμοδιότητα του Υπουργείου των Οικονομικών υπαγομένων υπηρεσιών) του άρθρου 12 παράγρ. 3 του Νόμου 4796)80 ως καί αι τοιαύται της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του υπ' αριθ. 2482) 1920 Νόμου.

Άρθρον 31.

1. Μέχρις εκδόσεως των αποφάσεων του κατά το άρθρον 5 του παρόντος Νόμου δικαστηρίου ή μέριμνα δια την άνεύ-

ρεσιν, καταγραφήν, συντήρησιν καί διασφάλισιν των έχθρικων περιουσιών, άνήκει εις την άρμοδιότητα της κατά το άρθρον 30 του παρόντος Νόμου Υπηρεσίας, έπιλαμβανομένης, δια των, αποφάσει του Υπουργού των Οικονομικών, όριζομένων όργάνων της κατοχής των περιουσιακών στοιχείων καί λαμβανούνης πάντα τα προς εκπλήρωσιν της κατά τ' άνωτέρω άποστολής της αναγκαία παντός είδους μέτρα.

2. Η κατά το άρθρον 30 του παρόντος Νόμου Υπηρεσία είναι άρμοδια δια την κατά της διατάξεις του παρόντος Νόμου επιδίωξιν της αναγνωρίσεως υπό του κατά το άρθρον 5 του παρόντος Νόμου δικαστηρίου των παντός είδους δικαιωμάτων του Δημοσίου ως επίσης εις της περιπτώσεις καθ' ός δέν ήθελον αναγνωρισθῇ κατά την εν τώ παρόντι διαδικασίαν δικαιώματα του Δημοσίου είναι άρμοδια δια την άπόδοσιν των περιουσιακών στοιχείων προς τούς δι' αποφάσεων του κατά το άρθρον 5 του παρόντος Νόμου Δικαστηρίου αναγνωρισθησόμενους δικαιούχους.

Άρθρον 32.

1. Οι παραβιάζοντες τας διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18 καί της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του παρόντος Νόμου τιμωρούνται με φυλάκισιν από δύο μέχρι έξι μηνών ή με χρηματικήν ποινήν από 100.000 μέχρι 2.000.000 δραχμών ή με άμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

2. Οι παραβιάζοντες τας διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 19 καί της παραγράφου 2 του άρθρου 21 του παρόντος Νόμου τιμωρούνται με φυλάκισιν από 15 ήμερών μέχρις ενός μηνός ή με χρηματικήν ποινήν από 50.000 μέχρι 200.000 δραχμών ή με άμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

3. Οι παραβιάζοντες τας διατάξεις του άρθρου 20 του παρόντος Νόμου τιμωρούνται με φυλάκισιν από ενός μέχρι δύο μηνών ή με χρηματικήν ποινήν 100.000 μέχρι 500.000 δραχμών ή με άμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

4. Οι παραβιάζοντες τας διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του παρόντος Νόμου καί των εις εκτέλεσιν τούτων εκδιδόμενων Υπουργικών Αποφάσεων, οι ψευδώς δηλούντες περί του χρόνου καί τρόπου κτήσεως των έξι παραγράφων, περί των αι αυτά ως άνω διατάξεις, οι παραβιάζοντες τας διατάξεις της παραγράφου 3 του αυτού ως άνω άρθρου καί οι καθ' οιασδήποτε τρόπον καί έρ' οιαδήποτε αίτια διαθέτοντες έξιόγραφρα άκυρωθέντα κατά τας διατάξεις του άρθρου 25 του παρόντος Νόμου τιμωρούνται με φυλάκισιν από 5 μηνών μέχρις ενός έτους ή χρηματικήν ποινήν από 2.000.000 μέχρι 20.000.000 δραχμών ή με άμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

5. Διοικηταί, Διευθυνταί ή οιοιδήποτε άλλοι εκπρόσωποι των, περί των ή παρούσα παράγραφος 1 του άρθρου 25 του παρόντος Νόμου Ανωμόνων Εταιριών, παραλείποντες ή άνομόμενοι την έντός τας προηγουμένης προθεσμίας εκτέλεσιν των περί των ή παρούσα παράγραφος 2 του αυτού ως άνω άρθρου Υπουργικών αποφάσεων τιμωρούνται με φυλάκισιν από ενός μέχρι τριών έτών ή με χρηματικήν ποινήν από 5.000.000 μέχρι 50.000.000 δραχμών ή με άμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

6. Οι παραβιάζοντες τας διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του παρόντος Νόμου τιμωρούνται με φυλάκισιν έξι μηνών μέχρι τριών έτών ή με χρηματικήν ποινήν από 2.000.000 μέχρι 500.000.000 δραχμών ή με άμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

Άρθρον 33.

1. Δια Β. Διαταγμάτων προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών εκδιδόμενων κανονισθήσονται: α) τα της λογοδοσίας των κατά τόν Α. Νόμον 2636)1940 διαχειριστών καί

των κατά τὸ ἄρθρον 27 τοῦ παρόντος Νόμου διαχειριστῶν τὰ τοῦ τρόπου ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν τὰ τοῦ καταλογισμοῦ αὐτῶν διὰ πᾶσαν ζημίαν ἣτις προήλθε προφανῶς ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας αὐτῶν, τὰ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τῶν καταλογιζομένων εἰς βάρος τῶν ἀνωτέρω προσῶν, τὰ τῆς χρήσεως παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων κατὰ τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων καὶ ἐν γένει πᾶσα σχετικὴ μὲ τὴν λογοδοσίαν, τὸν ἐλεγχὸν ταύτης καὶ τὸν καταλογισμὸν τῶν ὑπολόγων λεπτομέρεια καὶ β) πᾶσα ἐν γένει ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὸν διατάξεων.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κανονισθῶσιν :

α') Ὁ χρόνος, ὁ τόπος, καὶ ὁ τρόπος παραδόσεως τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν ἐκ μέρους τῶν κατὰ τὸν Α.Ν. 2636)40 διαχειριστῶν πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας καὶ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ παρόντος Νόμου διαχειριστάς.

β') Τὰ τῆς ἐμφανίσεως ἐν τῇ Δημοσίᾳ ληψοδοσίᾳ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν.

γ') Τὰ τῆς ἐπιβαρύνσεως ἐκάστης περιουσίας μὲ τὰς ὡς πρὸς ταύτην δαπάνας.

δ') Τὰ τῆς συστάσεως εἰδικῶν χρηματιστικῶν λογισμῶν διαχειρίσεως τὰ τοῦ τρόπου κινήσεως αὐτῶν καὶ εἰδικώτερον τὰ τῶν δαπανῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων διατάξεων.

ε') Τὰ τῆς τακτοποιήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως ὑφιστάμενων ἤδη δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 2636)40 λογισμῶν.

Ἄρθρον 34.

1. Πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διατάξεων συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος περιουσιακῶν στοιχείων Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπίλυσιν τῶν τυχόν ἀναφυσμένων συγκρούσεων ἐπὶ ζητημάτων ἀρμοδιότητος γνωμοδοτήσιν ἢ ἐκδοσὶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν εἰδικῶν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησμένων Β. Δ)των καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ὁριζομένων ζητημάτων καὶ ἐν γένει γνωμοδοτήσιν ἐπὶ παντὸς ζητήματος δυνάμενον νὰ προκύβῃ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω Β. Δ)των, καὶ ἀποφάσεων, συνιστᾶται παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικῆς πενταμελὲς Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς Συμβούλου, τῆς Ἐπικρατείας ὡς Προέδρου καὶ ἑνὸς Νομικοῦ Συμβούλου, ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς, ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίας Περιουσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὡς μελῶν. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κλάδου ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψησίαν τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

2. Εἰδικώτερον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 26 τοῦ παρόντος Νόμου καὶ λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετιζομένου πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων ὡς ἐπίσης διὰ τὴν γνωμοδοτήσιν ἢ ἐκδοσὶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν εἰδικῶς διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθησμένων Β. Δ)των καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ὁριζομένων ζητημάτων συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἀποτε-

λουμένη ἐκ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς καὶ ἑνὸς Ἀρεοπαγίτου ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίου Λογιστικῆς καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναπληρουμένων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὡς μελῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψησίαν τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

3. Τὰ τῆς λειτουργίας τῶν κατὰ τὰς δύο προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἁρθροῦ Ἐπιτροπῶν καὶ τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν παρ' αὐταῖς εἰσηγητῶν καὶ τῶν Γραμματέων αὐτῶν ὡς καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μετεχόντων τῆς συνθέσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν προσώπων κανονίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Διὰ τὴν ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων διατάξεων δύναται νὰ συνιστῶνται ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τριμελὲς τὸ πολὺ Ἐπιτροπῆ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν ὁρίζεται ἡ ἔδρα τῶν Ἐπιτροπῶν, ἡ τίτλος ἡ σύνθεσις καὶ τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ἡ ἀρμοδιότης κατὰ τόπον καὶ καθ' ἑλθὼν καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μετεχόντων τῆς συνθέσεως καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν προσώπων.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 34 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκποίησις ἀστικῶν ἀκινήτων ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου περιορхоμένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πρὸς Δήμες ἢ Κοινοτήτας ἢ ἄλλα Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ πρὸς οἰκοδομικοὺς Συνεταιρισμοὺς Δημοσίων Ὑπαλλήλων συνεστημένους καὶ ἀνεγνωρισμένους πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἰδίας περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ἐπιτροπῆς ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκποίησις ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου περιορхоμένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πρὸς γεωργικὰς συνεταριομένους οὐδὲν πλεονεκτημάτων καὶ ἀνεγνωρισμένας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια τῆς παρούσης παραγράφου ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος γίνεται ὡς ὁρίζεται ἐν ἐδαφ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 95 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 (περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 15 τοῦ Α. Ν. 1540)1938 καὶ ὡς ἀντικατεστήθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 422)1947 Νομ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 36.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Α. Ν. 410)1945 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς εἰδικῶς δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζομένους ὑπαλλήλους ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῇ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 30 τοῦ παρόντος ἀρμοδίᾳ Ὑπηρεσίᾳ καὶ παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Μεσεγγυήσεως ἐχθρικῶν περιουσιῶν.

Ἄρθρον 37.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβού-

λίαν εκδιδομένων, δύναται να επεκταθῇ ἡ ἐφαρμογὴ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ εκδιδομένων Β. Διαταγμάτων καὶ λοιπῶν οἰκτικῶν διατάξεων καὶ ἐπὶ ἄλλων, πλὴν τῶν Γερμανικῶν καὶ Βουλγαρικῶν, ἐχθρικῶν περιουσιῶν, δι' ἃς παρεχωρήθη ἤδη ἡ παρεχωρήθηται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δύναμις διεθνῶν πράξεων τὸ δικαίωμα τῆς κατασχέσεως, παρακρατήσεως, ἐκκαθαρίσεως ἢ διαθέσεως. Διὰ τῶν ἰδίων Β. Δ. κανονισθῆσεται καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος πρὸς τὰς ὡς ἄνω διενεχθεῖς πράξεις καὶ τὰ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ὀριζόμενα χρονικά ὅρια ἐφαρμογῆς.

Ἄρθρον 38.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 21 τοῦ Α. Νόμου 2636)1940 «περὶ δικαιοπραξιῶν ἐχθρῶν καὶ μετεγγράψεως ἐχθρικῶν περιουσιῶν» ἀτικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου τίθενται ἐν ἐφαρμογῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὡς πρὸς πάντα τὰ παρὶ ὧν ὁ νόμος, πρόσωπα, πράγματα ἢ δικαιοπραξίας ἢ ὡς πρὸς ὀρισμένα τοιαῦτα ἢ ὡς πρὸς ὀρισμένας κατηγορίας τούτων, διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ὀρίζεται ἢ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει λήξεις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τούτων ὡς πρὸς πάντα τὰ, περὶ ὧν ὁ Νόμος, πρόσωπα, πράγματα ἢ δικαιοπραξίας ἢ ὡς πρὸς ὀρι-

σμένα τοιαῦτα ἢ ὡς πρὸς ὀρισμένας κατηγορίας τούτων. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου, ἢ ἐτέρων ὁμοίων τοιούτων δύναται νὰ ὀρίζονται ὅροι, προϋποθέσεις ἢ διατυπώσεις, ὡς ἄς χωρεῖ ἡ λήξις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΜΕΛΑΣ